

פק, ראשי המישטרה ושירותי הביטחון התקבצו בהמוניהם תחת כנפיה של התנועה החדשה כאפרוחים החוסים בצל הרטנוגות. שום עונש כלכלי אינו צפוי מידי השלטון, שהרי ראשי המשק מצטריפים בגלוי לתנועה החדשה.

אם כן, מדוע מצניעים נותני הכסף את עצמם? מדוע כאים הכריזת לאור הורקורים, בעוד שהכסף זורם במחשך?

יכולות להיות לזה רק שתי סיבות. האחת, המודקרת לעין, היא שהכסף הוא בחלקו הגדול שחור. התנועה עצמה הכריזה שאינה מקבלת כספים מתאגידים, ואף החזירה לחבריה תרומות קטנות שהיו תחומות בידי חברות בע"מ. (אילו נהגה

הפגינו עובדיו לפני משרדי ד"ש, מפני שסירב לנהל עימם משאומתן. פחות צנוע מנהיג בולט אחר של התנועה: האלוף (מיל.) אברהם ("ציט"ה). בוצר, מנהל נמלה-הנפט באשקלון, האדם שגייס המוני שוטרים כדי לדכא שביתה של עובדיו, והכניסם לבית-הסוהר. האלוף (מיל.) מאיר עמית היה, כמנכ"ל כור, אחד המעבידים הגדולים ביותר בי ארץ, ודיעותיו על הצורך במישטר של חוק וסדר בענייני-עבודה ידועות.

אפשר לעבור על הרשימות שיפורסמו, ולמצוא בהן דמויות מפתח מעולם הכנקאות והכימיה, הקבליים והתעשייה. יש ביניהם פה-ושם אני-שים מתקדמים, כמו סמך ורטהוימר שינקלעו להבורה זו כמעט במוקרה. הם טובים לקישוט, ועל כן הם מובלטים, כי עשה שאחרים מצטניעים.

אך מובן שהרשימה המעניינת באמת אינה זו המתפרסמת ברבים. מה שמת-

יש להם תקציב כזה גדול למערכת הבחירות - מניין הוא בא?

פרסם הוא דקורציה — אוסף מעניין, קצת משעשע, קצת פאתטי, של אנשים טובים ולא-כליכך טובים, חלקם רודפרייכסא מי אוכזבים, חלקם אידיאליסטים מתוסכלים, רבים מהם נישמות טובות הצמאות באמת לתיקונה חדשה.

אלא שרשימה זו אינה חשובה כלל. חשובה הרשימה האחרת, זו של א פורסמה — רשימת נותני המיליונים הרוצים בעילום-שם.

כאשר עקרת-בית קונה קופסת-שימור רים בחנות, היא מעינת היטב בתווית המורה מה יש בקופסה. מי שקונה סחורה מילגנתי, בייחוד כשהיא חדשה בשוק, מוטב לו שיבחנו היטב את טיבה. **הוא יוכל לעיין במצעיה.**

למרה הצער, אין ערך רב לבחינה זו, שהרי אין בוחר בכול וכול כלל לאמת את אמנות הדברים. מילגנה חדשה יכולה להבטיח הכל, מבלי שתצטרך להוכיח מה עשתה לגבי אותם נושאים בעבר. לגבי ד"ש שווה בחינה זו עוד פחות, כי אין לה ביכלל מצע הראוי לשמו, והיא מט-תפקת בפירסום מיסאלית כוללניות חסי-דות, תוך התחמקות מכל הנושאים השני נויים במחלוקת אמיתית.

יכול הבוחר להסתכל בהרכב הי אישיו של צמרת התנועה.

זוהי בחינה מעשית יותר, אך גם היא חלקית בלבד, שהרי ייתכן מאד שהאני-שים הקובעים באמת אינם מופיעים ברשימות הגלויות. בכל-זאת, כאשר תגיש ד"ש את רשימת-המועמדים שלה לכנסת, תהיה הרשימה דאוייה לבדיקה מדוקדקת מאד. כמה אליהון יופיעו בה? ודוקר ישתבץ בה טיפוס כמו שמואל תמיר?

אך מכל המובחנים, החשוב והאמיתי ביותר הוא מובחן הכסף. בפוליטיקה ניתן לומר: "גדה לי מניין בא הכסף שלך, ואדע מי אתה."

לגבי ד"ש זוהי הבחינה הקובעת. אך התנועה מסתירה בקפדנות את העובדה המכרעת הזאת. וכמו שאומרים בעולם העיתוני נות: "חוסרת-שוכה הוא, לעיתים קרובות, התשובה הטובה ביותר." (הכתבה הבאה בסידרה זו: "מסע הפיראטים.")

בשטח האחד הזה. השבוע פירסמה התנועה מודעות-ענק יקרות כדי לגנות את הסכמת הממשלה להתאים את שכר עובדיה למציאות האינרפלציונית.

אם תהווה התנועה את לשון-המאזניים למחרת הבחירות, יוכלו הבוסים האמרי-תיים שלה — אלה שנתנו את הכסף — לבחור בין שתי אפשרויות מפתות:

● לקיים את מישטר המערך, בתנאי שהממשלה תנקוט מדיניות של ידי-ברזד ביחסיה-עבודה.

אם תקבל ד"ש בקואליציה כזאת, למשל את תיקי המישפטים, האוצר, המיסחר-והתעשייה או העבודה, היא תוכל להקים סניף-אף בוררות-החובה ולשנות את חלוקת ההכנסה הלאומית לטובת שיכבת העלית.

(הל"ע, שנהגו בעבר מתמיכת החוגים האלה, הכויבו. הם לא הצליחו לממש את דרישתם להקמת בוררות-החובה, ועל כן הם ננטשים עתה על-ידי בעליה-מאה.)

● להקים שלטון של הלוכה, הדתיים וד"ש — שכו תוכה ד"ש בתקיים השוטטים על מערכות הי משק והעבודה, תמורת מסירת מדיניות-החוק לחרות ומדיניות-הכפיים לדתיים.

ייתכן מאד שבעליה-החוק יעדיפו את הר אפשרות הראשונה, שתמנע עימות עם ההסתדרות ושתתרום את המערך למטרותיהם. אך הדבר אינו בטוח כלל וכלל.

זועדון האדונים

על רקע אפשרויות אלה, כדאי לבחון מחדש את ההרכב האישי של צמרת התנועה. שהוא גלוי הרבה יותר מאשר מקורות-המימון שלה. אחד המצטרפים הראשונים היה דן טול-קובסקי, האלוף (מיל.) אינו רק איש לאומני יוצני ("ד"ר סטריינג'לאב עם שפם בריטי", כפי שהגדירו אחד ממכריו) אלא גם בעל עמדה בכירה באימפריה הכלכלית של בנק דיסקונט. טולקובסקי עצמו, על-מ, מושם-מה, מרשימת המועמדים הפוטנציאליים לכנסת, שוב: צניעות מעניינת, האמרת דרשני, בינתיים

תנאים אולטימטיביים לקבלת השלטון. ייתכן שלשם כך לא תצטרך אף לנחול ניצחון כמותי גדול בקלפי. עשרה מנדא-טים יכולים להספיק, אם שאר המנדאטים יהיו מחולקים בצורה הנכונה בין הגושים הגדולים.

שיכבה של אליהון, החולשת עי עמדת-יכוח כזאת, תהיה זו הדי דמנות של פו, פשוטו כמשמעו — הזרמות שתהיה שווה לא עשרה או עשרים מיליונים, אלא מיליארדי רים.

כיצד? ייגאל ידן מספר לציבור שהוא יעמיד תנאי-בל-יעבור להצטרפותו לכל קואליציה אפשרית: שינוי שיטת הבחירות.

אולם ניתן להניח, כי את אליה-החוק האלמוניים מעניינת שיטת-הבחירות כק-ליפת-השום.

מה יעניין אותם? יעניין אותם שיושם סוף-סוף קץ ל"אנארכיה ביחסיה-עבודה". שי יוקם "מישטר של סדר-ומישפעת" כמשק. שהממשלה הבאה תפעל די מען "מוסרי-עבודה גבוה", ותעמוד איתנה מוד, "דרישות-שכר בלתי מוצדקות". שתהיה מנהיגות חזי קה" בשטח הכלכלי. שתקום, קוי דמיכה, "בוררות-חובה" שתשים קץ ל"הפקרות" של תביעות-שכר ושביתות.

במילים פשוטות: איסור שביתות, הפ-עלת בתייה-מישפט והמישטרה נגד שוב-טים, קביעת השכר על-ידי גופים שיל-טוניים, ביטול "תוספת-היוקר הגורמת לי אינפלציה" ועוד.

בינון מישטר כזה יחסך למעי בורים הרבה מיליארדים של לירות בשנה. כדי להשיגו, יהיה כל מעבור נורמלי מוכן להשקיע קצת כסף.

בשבוע האחרון הכריזה התנועה, ריש-מית, כי גנזה גליון של הביטאון הרישי מי שלה, מפני שהכל מאמר אשר הוטל ספק ביכולת המעשית לאכוף חוק של בוררות-חובה. נאמר שמאמר זה, נוגד את עקרונות התנועה. משמע שהתנועה, שאין לה עקרונות מפורשים כימעט בשום שטח שהוא, יש לה עקרונות ברורים מאד ומוצדקים מאד

אחרת, היתה מאבדת את זכותה לקבל מקופת המדינה, אחרי הבחירות, סכום של 600 אלף לירות עבור כל חבר-כנסת שייבחר משורתיה — ולמרות כל הדרי-בורים הרמים, אין התנועה מוכנה, כנראה, לוותר על מיליונים אלה.)

אם כן, יש להניח כי תרומות הענק כאות מחשבות פרטיים. כמה אנשים בארץ יכולים לתת, כתרומה, תצימוליון לירות מכסף פרטי, אחרי ששילמו מס-אמת?

זוהי סיבה טובה לדיסקרטיות — ואם היא נכונה, היתה מטילה צל גדול על תנועה הלוחמת לטהרה-המידות ולחיסול השחיתות במדינה.

אך אינו סביר שזוהי הסיבה הי יחידה, או אפילו העיקרית, לתעי-לומת המימון של ד"ש.

אני חוזר לבית-ארמה. אני חושש כי המיליונים הזורי-מום ד"ש כלל אינם בגדר "תרומה מזה", כמובן המקובל של המילה, אלא בגדר השקעה.

אנשי-עסקים ממולחים משקיעים כסף כבד, כאשר הם מצפים לרווחים כבדים. האם כדאי לקבוצה כלשהי — למשל, לקונסורציום של אליהון — להשקיע עשרה עשרים מיליונים, בתנועה פוליטית חדשה?

ואם כן — לשם מה?

שילטון יד-הברזל

בכתבה הראשונה בסידרה זו נבדקו הסיכויים שתנועת ד"ש תצטרף ל-אחד משני הגושים הגדולים, כדי להשר-תתף בקואליציה החדשה.

אנשי ד"ש מצפים בגלוי לכך שיהיו לשון-המאזניים בנכנס שתיבה. כפי שי-אמר זאת הפרופסור ייגאל ידן עצמו, באחד מתשדירי-השירות האחרונים שלו בכלי-התיקורת הממלכתיים: "אייאפשר יהיה להקים קואליציה בלעדיו?"

למחרת הבחירות עשויה תנועת ד"ש למצוא את עצמה במצב שבו תוכל לא רק להכריע בין ממשלה בראשות המערך לבין ממשלה של הליכוד, אלא גם להכרי-תבין לכל אחד משני הגושים הגדולים